

Τους είδα

Συντάχθηκε απο τον/την Δημήτρης Α. Δημητριάδης
Κυριακή, 04 Μάρτιος 2018 09:50

Τους είδα τους ανθρώπους
άσχημους και κακούς
αδύναμους και νοσηρούς
κι αδιάφορους
ισορροπημένους πάνω στο σδιέξοδο
ισοπεδωμένους απ' τη γνώση
οικτρά πλανεμένους

μέσα σε τύπους άλυτους και εξισώσεις
σε προθάλαμους μαντείων
σε προθάλαμους γραφείων
να μην είναι στο εδώ
μήτε στο εκεί
γλιστρώντας η ψυχή τους μες τη λάσπη
αξιωματούχους
εμπόρους
φορώντας καθαρό πουκάμισο
φορώντας καθαρό παντελόνι
γραβάτα
ατσαλάκωτους
σε συνέδρια
σε τελετές
πάνω σε κόκκινα χαλιά
και πλατείες κατάμεστες
ουρλιάζοντας στο μπαλκόνι
με τις φωνές τους τελεσίγραφα σαν το χαλάζι
να πηζούν πληγές στην ακοή

κι έρπητες τους είδα
κι εγγαστρίμυθους
πίσω απ' το κρυφό φονικό
κουνώντας την ουρά τους σαν μαστίγιο
τρέμοντας το σινιάλο του φοβερού αρχηγού
τρέμοντας ακόμη και τον εαυτό τους
μικρούς
βαρετούς
ξέπνοους
πίνοντας ήσυχα τον καφέ τους
ναυαγισμένους στη βαθιά τους πολυθρόνα
σε στάσιμα νερά

Τους είδα

Συντάχθηκε απο τον/την Δημήτρης Α. Δημητριάδης
Κυριακή, 04 Μάρτιος 2018 09:50

πονηρούς
συριχτά ανασαίνοντας σαν το φίδι
καχύποπτους
Τελώνες και Φαρισαίους στη χάρτινη τάφρο τους

κι εκδιδόμενους
εισπράτοντας παλιά ξεπουλήματα
πλάσματα της λύπησης με τις αφέγγαρες νύχτες
οξειδωμένους
ρίχνοντας το λίπασμα του μετάλλου στις ρίζες των παιδιών
παράφρονες
αμετανόητους
όμοιους με τα άγρια ζώα που συνήθισαν το κυνήγι.

Τους είδα τους ανθρώπους δίχως έπη
δίχως ήρωες και θεούς
σκυλιά γαβγίζοντας στα όνειρα μου
κουρδισμένα κοράκια
λύκους μέσα στο βέλασμα του αρνιού

ενώ τα τοπία βουλιάζαν
τοποτηρητές σ' ένα διαρκές πραξικόπημα
μαυραγορήτες με τη πιαμάτεια τους -
στερήσεις
φόβο
ψέματα κι απόγνωση
στο τρομακτικό έρεβος ενός απύθμενου φερέτρου

Ναι
τους είδα
σε δωμάτια ερειπωμένων ασύλων
σκαλί σκαλί ν' ανεβαίνουν στα δωμάτια της τρέλας
αλέθοντας με την ψυχή τους πόνους αγιάτρευτους
χρόνια σκληρά
κάθε νύχτα
και το πρωί να τους λείπει το σώμα

Τους είδα

Συντάχθηκε απο τον/την Δημήτρης Α. Δημητριάδης
Κυριακή, 04 Μάρτιος 2018 09:50

κι άλλους
σε πολέμους
κραχ
ξεριζωμούς
μέσα σε τάφους
έξω από τάφους
ανάμεσα στο θάνατο και τον αριθμό
στην απέραντη έκσταση της βόμβας μεγατόνων
στάζοντας αίματα
αίματα
με σπλάχνα χυμένα

κι άλλους
ξέπνοους
αποκοιμισμένους στο νεκρικό φως
της τηλεοπτικής σκλήρυνσης κατά πλάκας
σάπια μαργαριτάρια που έχασαν την αξία τους.

Τους είδα
πολλούς μαζί και πάντοτε μόνους
να τους υφαίνει η αράχνη του πλέξιγκλάς
ο ιστός της να τυλίγει τις μέρες
τις νύχτες τους

σκορπισμένους παντού
πάνω σε τρένα και τραμ
και καταστρώματα πλοίων που πρόδωσε η αντάρα
με την ανάσα κομμένη στα στεγνά τους λαρύγγια
κομματιασμένους
κουλουριασμένους
στήνοντας αυτί στο ατέλειωτο κλάμα
που ξέσκιζε το σιδηρούν παραπέτασμα
ψηλαφώντας σιωπηλές φωνές
νεκρές ανεμώνες
καταδικασμένους να επαναλαμβάνουν κάθε μεσάνυχτα
τον ίδιο δίκαιο φόνο

χωρίς μάτια

Τους είδα

Συντάχθηκε απο τον/την Δημήτρης Α. Δημητριάδης
Κυριακή, 04 Μάρτιος 2018 09:50

χωρίς χέρια
στο στόμα του τυφώνα
στη γλώσσα του τυφώνα
να πέφτουν πρηνηδόν βλέποντας ανθρώπους.

Δημήτρης Α. Δημητριάδης